

ใบกิจกรรมที่ ๑๐ เรื่อง ประวัติพุทธสาวก ชาดก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง พุทธประวัติ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง ประวัติพุทธสาวก ชาดก
รายวิชา สังคมศึกษา รหัสวิชา ส๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำชี้แจง : ให้นักเรียนศึกษาเรื่องประวัติพุทธสาวก ชาดกและตอบคำถามลงในตารางที่กำหนด

จูฬเสณฐิชาดก

ในอดีตกาล มีเศรษฐีผู้หนึ่ง ชื่อ นายจูฬะ อยู่ในพาราณสีท่านเป็นผู้ที่มีสติปัญญา รอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ วันหนึ่งขณะเดินทางไปเข้าเฝ้าพระราชบิดา ได้พบหนุมตายตัวหนึ่งอยู่บนทางเดินท่านได้ใช้ปัญญาพิจารณาแล้วบอกว่า “ผู้ใดมีสติปัญญาสามารถนำหนุมตัวนี้ไปทำประโยชน์ได้ ผู้นั้นจะเป็นเศรษฐีในอนาคต” จูฬันเตวาสิก เด็กรับใช้ของเศรษฐีได้ยิน จึงได้เอาหนุมตายตัวนั้นไปขายให้แก่คนเลี้ยงแมวและได้เงินมาเล็กน้อย

เขานำเงินดังกล่าวไปซื้อน้ำตาลกรวดมาต้มและ นำไปให้คนเก็บดอกไม้ คนเก็บดอกไม้จึงได้มอบดอกไม้ให้เป็นสิ่งตอบแทนเขาจึงนำดอกไม้ที่ไปขาย ทำอย่างนั้นไปเรื่อย ๆ จนมีเงินมากขึ้นอยู่มาวันหนึ่งมีลมพายุพัดต้นไม้ในอุทยานล้มลงเป็นจำนวนมาก คนดูแลอุทยานไม่รู้จะทำอย่างไร

จูฬันเตวาสิกจึงอาสาไปเก็บกิ่งไม้ให้และขอกิ่งไม้นั้น เพื่อนำไปทำฟืน เขาได้วานให้เด็กเลี้ยงโคช่วยกันขนฟืนออกจากอุทยาน และให้น้ำอ้อยเป็นค่าจ้างตอบแทน และนำฟืนเหล่านั้นไปขายให้ช่างทำหม้อและนำเงินไปซื้อหญ้าไว้ ต่อมาเมื่อพ่อค้ามาขายม้าที่เมืองนี้ เขาจึงขายหญ้าให้แก่พ่อค้าม้าได้เงินเป็นจำนวนมาก เขาได้นำเงินนั้นมาซื้อสินค้าในเรือสำเภาจากพ่อค้าที่มาค้าขายในเมือง

โดยวิธีวางมัดจำไว้ด้วยทรัพย์จำนวนหนึ่งแล้วขายสินค้าเหล่านั้นให้แก่พวกพ่อค้ากลุ่มอื่น นายจูฬันเตวาสิก ได้กำไรมหาศาลจนกลายเป็นเศรษฐี เขาได้นำเอาทรัพย์สินครึ่งหนึ่งไปตอบแทนเศรษฐี ผู้เป็นเจ้านายเก่า จูฬะเศรษฐีเจ้านายเก่าเห็นถึงความกตัญญู ความขยันหมั่นเพียรและความเฉลียวฉลาด จึงได้ยกบุตรสาวให้เป็นภรรยา และได้ยกทรัพย์สมบัติให้

หมายเหตุ ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมกับบริบทและการจัดการเรียนของสถานศึกษา

วันฉัตรมงคล

ในอดีตกาล มีราชสีห์และเสืออาศัยอยู่ด้วยกันในถ้ำแห่งหนึ่งใกล้กับต้นไม้ ซึ่งมีเทวดาสถิตอยู่ และมีสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่งได้อยู่รับใช้ราชสีห์และเสือโดยอาศัยกินเศษอาหารที่เหลือจากสัตว์ทั้งสอง อยู่มาวันหนึ่งสุนัขจิ้งจอกมีความคิดอยากกิน เนื้อราชสีห์และเนื้อเสือ จึงคิดอุบายให้ทั้งสองแตกความสามัคคีกัน

เมื่อคิดได้อย่างนั้นจึงไปยุยงราชสีห์ด้วยคำโกหกว่าเสือได้กล่าวติเตียนราชสีห์ว่า “ มีสีหน้าลักษณะท่าทางและกำลังความกล้าหาญน้อยกว่าตน ” ราชสีห์ไม่เชื่อและกล่าวตอบว่า “ เจ้าจงไปเสียเถิด เราไม่เชื่อเจ้าหรอก ” สุนัขจิ้งจอกตัวนั้นจึงไปหาเสือและยุยงด้วยคำโกหกนั้นอีก เสือจึงไปถามราชสีห์เพื่อหาข้อเท็จจริง และรู้ว่าถูกสุนัขจิ้งจอกยุยงให้แตกความสามัคคีกัน ต่างไม่ถือโทษโกรธแค้นกัน แล้วสัตว์ทั้งสองก็มีความรักใคร่ปรองดองกันเหมือนเดิม สุนัขจิ้งจอกเห็นว่าอุบายตนไม่ได้ผลจึงหนีไปอยู่ที่อื่น

หมายเหตุ ปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมกับบริบทและการจัดการเรียนของสถานศึกษา